

Jak Impérium vykrádá jiné státy

- CZ24 News | 22. května 2021

USA: Nedávno publikoval skvělý článek Běda pod názvem Jak USA vykrádají jiné státy. V následné diskusi bylo okamžitě „profesionálně nablito“. Ale pod skvělým článkem se odpudivý výměšek dal čekat. Bědovu článek se nedalo nic vytknout, snad jen, že vlastní, skoro hotový text na stejné téma jsem mohl skoro celý vyhodit.

Asi se shodneme i s Bědou, že těch zásadních bodů mohlo být definováno podstatně víc, ale to by text musel být delší, méně stravitelný, protože kouzla „moderního“ finančnictví praktikovaná mimo pozornost a zájem mainstreamových médií jsou intelektuálně obtížně pochopitelná pro každého se selským rozumem. Asi proto je autor do článku nezahrnul. Takže jen doplním – připomenu krátce pár, pro mne zásadních forem vykrádání, bez kterých mně připadá pokrytí dané problematiky nekompletní. Přirozeně, o tunelování světa v éře globalizace by se dalo napsat dílo zvící Stalinových spisů, o úplnosti mého „doplnění“ nelze vážně uvažovat.

1. Podvod se stal základním nástrojem fungování korporativistického světa elit. Ne že by tu nikdy nebyl, je tu minimálně od založení U.S. Fedu, ale po roce 1971 se stal oficiálním nástrojem Kartelu centrálních bank, a po dot.com bublině už globální finančnictví „jede“ jen díky právě tomu podvodu.

Ceny všeho kotovaného na burzách (od zemědělských komodit, přes strategické suroviny včetně zlata, ropy a zemního plynu, akcií i dluhopisů jsou manipulované, nereálné, dochází tedy masivně k malinvesticím a nevlastníci výrobních prostředků jsou zničeni jako zdroj kapitálové tvorby. Zdrojem kapitálové tvorby je totiž odložená spotřeba, úspory, vložené do produktivních investic. Co víc, když šmelina vynáší více, než investice do jakékoli produktivní činnosti – i z vlastníků výrobních prostředků se v duchu mantry maximalizace zisku stávají ničitelé kapitálotvorby.

Totální kontrola globálního finančního sektoru umožnila z burz vytvořit zombie, které bez stále nehoráznějších intervencí nemůže existovat. Korporátní stát, v žoldu elit, dodává do systému dlouhodobě informace, které nemají s realitou nic společného – od inflačního nárůstu, přes cinknuté statistiky všeho druhu, mimo jiné, od dat o nezaměstnanosti, po data o HDP. Systém si politicky-korektně zakázal publikovat a hovořit o reálných číslech, a nahradil je nominálními, a to ještě vycucanými z prstu. Ale věřících Tomášů je neuvěřitelně mnoho i mezi indoktrinovanými ekonomy, natož ve veřejnosti, které stačí, když ji „jedinou možnou a akceptovatelnou pravdu“ vyjví nějaká systémová celebrita schopná lhát se ksichtem hráče pokeru.

Nejprůkaznějším důkazem tohoto neudržitelného stavu je růst burz v podmínkách pádu kupní síly a životní úrovně obyvatel, reálného poklesu HDP všude na západě – např. v USA klesá reálné HDP 14 let v řadě o 1-2 % ročně. Tzv. hypotéční krize byla nejen podvodem a uměle vyvolanou bublinou (její druhá fáze je před námi), ale hlavně způsobem jak oživit poptávku, spotřebu v ekonomice, která moudře vyvezla do Asie 60 % svých výrobních kapacit spolu s pracovními příležitostmi. Ona spotřeba obyvatel se podílí cca 72 % na vytvořeném HDP. Tedy podvodem k udržení iluze o prosperitě Velkého klacku. Podvod se prolíná sliby, přijatými závazky státu – od penzí po dluhy, od skryté devalvace měn prostřednictvím zamlčované reálné inflace, po závazky pojišťoven, které v podmínkách uměle nízkých úrokových měr a snižujících se výnosů nejsou ani teoreticky schopny vytvořit rezervy pro úhradu nároků spořitelí/pojistníky. Likviduje-li reálná inflace, skrytá devalvace měny veškeré zisky důchodových fondů a pojišťoven – **nefunguje-li finanční multiplikátor - je to konec**. Všichni finančníci ví, že jsou technicky bankrot, všichni vědí, že insolvence a uzavření shopu je za rohem, ale všichni mlčí a přijímají úhrady pojistného, jakoby se nic nedělo. Spořicí pól holt ponese důsledky neodvratného kolapsu, který je dnes již matematickou jistotou.

Pro mne stále nepochopitelné je, že je na světě tolik blbců, co je schopno považovat celebritním podvodníkem a kriminálním zjevovanou desinformaci za slovo boží. Přitom informací je hafo a kalkulačku má dnes kdekdo. Problémem jsou mozky bránící se přijmout existenci reality.

2) Kriminalita Kartelu i jeho členů a jimi ovládaných korporací byla postavena nad zákon. Z národních rozpočtů se staly dojně krávy socializací ztrát a privatizací zisku. To co bylo stíháno dříve, ještě v 60. letech, prochází nyní bez povšimnutí. Po celém světě dochází nejen k loupení se zbraněmi NATO u hlavy přátel i nepřátel Parazitů (příklady Kaddáfí, Irák), ale i ke zcizování soukromých kont, v bankách uložených úspor ve zlatě i jiných aktivech, investoři jsou nezakrytě okrádání vlastními bankami, když jim např. ve stejný okamžik prodá super aktivum za vysokou cenu a za pár minut stejné aktivum položí shortováním na burze, insider trading, za který ještě v roce 2001 šli sedět bílé límečky na 20 let, je pro výtečníky ze systémových bank modem operandi a aby to nebylo málo, vplouvají do toho kasína systémové průsery typu „London Whale“, kdy pár výtečníků dokáže manipulovat k prospěchu pánů světa i LIBORem. Bez trestu.

Západ se stal opět Divokým Západem, kde bouchačku nahrazují zbraně finančního hromadného ničení, schopné položit JAKOUKOLI ekonomiku cíleně prostřednictvím spekulativních cílených útoků na měnu, zdroje obživy a devizové rezervy. Zkorumpovaný systém doplněný o desperáty z tzv. hedge fondů je jedním gigantickým kriminálním podnikem, ve kterém paraziti zabíjejí svého živitele. A říkají tomu volný trh, svobodné podnikání, kapitalismus (bez funkční tvorby kapitálu) a ohánějí se nezpochybnitelností svých dezinformací, lží, podvodů a obecné prospěšnosti okrádání všech, co se okrást nechávají.

Nemylme se, nejde jen o dočasné vítězství mamonu nad pudem sebezáchovy, nad ekonomickou a společenskou realitou, ale jde o útok na samou existenci USA a jim finančně podřízené EU a Japonska. Řízený rozklad přinese pro NWO revoluci potřebný Velký Chaos a krveprolití bezprecedentních parametrů. NWO totiž musí přijít, coby iluze spásy pro úmyslně rozvrácený a válkou vyčerpaný svět.

3) Měnové carry-trade - např. jenový. To silou a vydíráním přinutíte průmyslově vyspělou zemi uměle snížit úrokové míry, vytisknout obrovské sumy ničím nekrytých peněz bez ohledu na jejich potřebu či využitelnost, a pak si zajistíte, aby se k těm super levným penězům dostalo jen pár vyvolených parazitů. Ti parazité pak mohou někde udělat „barevnou či sametovou“ revoluci, zkorumpovat všechny potřebné a skoupit za babku „rodinné stříbro“ dané země v kontrolované privatizaci. Rozdíl mezi reálnou tržní cenou nabytého majetku a privatizační, kromě dalších zisků (jako trhu a ovládnutí země), nejen pokryje směšné náklady půjčky, ale vytvoří gigantický zisk. Nebo ty peníze použijete, za spolupráce centrální banky cílové země, k útoku na její měnu jako ve Velké Británii. A cílový stát „zachraňuje“ ona centrální banka tím, že sáhne vlastnímu státu do peněženky a ještě ho zadluží za jásotu populace, která si myslí, že ji její moudrá vláda zachránila ještě před horším koncem. Grandiózní loupež za bílého dne, enormní zisk a vrácení peněz do nešťastného Japonska, jehož ekonomika a měna trpí za úspěch parazita strukturálními nerovnováhami, gigantickým dluhem a devalvovanými úsporami obyvatelstva. Ale carry-trady lze použít i pro spekulativní útoky na komodity – zlato i ropu. Reagan takto použil saúdského Fajsalova carry-tradu k položení SSSR. Srazil cenu dominantního vývozního artiklu SSSR čtyři roky po sobě na absurdně nízké ceny. Takhle funguje svobodný a volný trh – tedy pro někoho. Beneficientem byly „poškozené“ západní ropné monopoly, OPECu se nikdo neptal. Zaplatily tu ropnou krizi, měly z čeho. A po pádu SSSR jim pánové světa vyplatili bonus ve formě vysokých cen ropy.

4) Derivátová bomba výmarského typu. Jestliže jsme se v předchozích případech carry-tradů pohybovali ještě ve světě reálných peněz, byť majících charakter výpalného, ekonomický pokles reálných ekonomik Západu, zejména USA a Velké Británie, ale i evropského Jihu vyvolal potřebu vyrazet jeden dluhový klín jiným. Z legálních zdrojů už to nešlo bez dopadu na image Západu a rozbití iluzí o prosperitě. Tak finanční inženýři zmákli za Clintona deregulaci finančního a bankovního sektoru USA, kterou, světe div se, následoval zbytek západního světa kontrolovaného Kartelem. Boží dílo koučoval jistý Rubin a přeměnil USA i svět financí k obrazu globálního Parazita. Silnější nemorálnější, větší a bezohlednější zloděj vyhrává. Důsledkem práce vyvoleného týmu tohoto Goldman Sachse vznikl nikým a ničím neregulovaný finanční trh zvaný populárně „Shadow Banking“ opřený o podvodné derivátové instrumenty, umožňující tvorbu nekontrolovatelného množství peněz – vítejte ve Výmarském Německu se všemi důsledky. Takto získané virtuální peníze sloužily a slouží primárně právě pro manipulaci cen na finančních trzích, tvorbu bublin a bustů, k financování korporátních i státních obligací – a k udržování uměle nízkých úrokových měr a úroků z dluhopisů. Kdyby nebylo derivátů, hra „na blba“ (kterému černý petr zůstane v ruce) by již dávno skončila tím, že by při stávajícím zadlužení a nedostatku likvidity (pro těch 99 % dole, samozřejmě) vyletěly k nebesům úrokové míry ze stávající téměř nuly někde severně od 15 % jako za Nixona. A splátky dluhů by spolky veškeré příjmy, nastal by prakticky globální bankrot.

Hovořím-li o derivátové bombě, zbrani finančního hromadného ničení, je třeba si uvědomit, že jestliže se zadlužení světa oficiálně publikované pohybuje někde kolem 70-80 bilionů USD, a je objektivně nesplacitelné bez bankrotu či hyperinflace, peníze do této cifry nezakalkulované-tedy jakoby neexistující deriváty (přestože je eviduje i BIS v Basileji) – se odhadují na 1000-1250 bilionů USD. To jen pro představu magnitudy průseru FIAT měnového systému a míry kriminálního zneužití světové měny vlastníky Fedu. *A na téhle tikající jaderné náloži sedí všichni, včetně jejích božích tvůrců, a předstírají piknik, pohodu a vánek.* Přitom balancují na tenké struně ztráty důvěry v zločinecký podnik již od roku 2001. Hyperinflační Výmar před čelním sklem rozjetého auta bez brzd, a oni nás nutí se dívat jen do zpětného zrcátka plného „deflace“ a zelených fiktivních výhonků oživení. Čeho, mrtvolý reálné ekonomiky?

5) Vypečený postbrettonwoodský systém plovoucích měnových kurzů. Arbitrážně, z Fedu stanovovaný poměr směnných kurzů, v kterém je kontinuálně nadhodnocený USD (aby celý svět mohl financovat Impérium úžeru a jeho Velký vyděračský klacek) a ostatní Kartelu „podřízené“ a jím

řízené měny mohou fluktuovat „plavat“ v rámci předem stanovených a povolených limitů. Tím se nejen brání zvyšování kurzů dobře hospodařících, technologicky progresivních států s vyšší než průměrnou produktivitou práce, ale udržování „limitů“ se globálně projevuje např. tím, čím nás oblažil vyvolený Singer. Členské organizace Kartelu hospodařící se státními devizovými zdroji – centrální banky, pak „k udržení, podpoře či oslabení vlastní národní měny“ utrácí miliardy a desítky miliard daňových výběrů (které pak v ekonomice chybí) za „nákupy“ bezcenných cizích obligací (nejlépe amerických či Euroobligací – což je podstatně to samé), nebo v prodeji vlastní měny za babku – což je přímý sponzoring směřující do kapes majitelům banksterského kartelu. Vše v rámci boje za stabilní a udržitelný rozvoj národních ekonomik – směrem k totální předluženosti. V samé podstatě je to výměna peněžního vyjádření reálného produktu, práce za papíry pánů Impéria slibující nesplnitelné. A nevymahatelné. Je to legální zlodějina povýšená nad zákon, protože žádný stát a jeho zákonodárci si nedovolí svoji centrální banku umravnit, přestože mrhá státními finančními prostředky. Soustředěný útok kartelu na měnu málem nevydýchala britská libra a ruský rubl, natož nějaká česká koruna.

6) Fikce finančních trhů jako stanovitele tržních cen. O tom by se dala napsat kniha, kterou by bylo možno nadepsat „Goldman Sachs/J.P.Morgan/FOMC a jejich představy o cenách“. Neb jejich názor – cenové doporučení nahrazuje funkční trh. Faktem je, že malí a střední investoři už na kapitálových trzích neexistují – jednak již přišli „o kalhoty“ nebo pochopili, že proti záplavě desinformací, podvodů, manipulací a HTF počítačů (algoritmy řízené high frequency trading pomocí superpočítačů) nemají ani šanci sněhové koule v pekle. Z trhů již utíkají i multimilionáři bez přístupu k informacím. Míra státní manipulace pomocí orgánů, složených se zástupců „systémových“ soukromých finančních institucí (ještě někdo neví, co je korporativismus?) jako je FOMC – prezidentova komise pro svobodné a otevřené trhy (Orwell hadr) – vrhá na trhy desítky miliard US dolarů denně k ovlivnění cen, shortuje a i jinak se zabývá totálně kriminální činností i v rámci platného US zákonodárství. Ovšem, kde není žalobce – je podplacený soudce.

Takže, je-li funkční finanční trh a férové stanovení ceny na základě působení zákona poptávky a nabídky (od vzniku prvního monopolu nefunkčního) základním kamenem fungování kapitalismu – pak kapitalismus dávno nemáme, máme kasino s cinknutými kartami. Za kapitalismu, když byl něčeho nedostatek, komoditní cena stoupala až do vyrovnání poptávky s nabídkou – dnes, např. je investičního fyzického zlata na Západě krutý nedostatek, a cena „papírového“ klesá. Kde nic, tu nic, a zásadně v pozdních nočních hodinách, vrhne k prodeji také jednu celou třetinu ročně vyprodukovaného fyzického zlata, srazí ceny papírového, a pak si to levnější zlato sám se ztrátou koupí. Blbinec – ne už je to fraška. Počítačové algoritmy cca 15 vzájemně provázaných kartelových členů, které jsou schopny uplatnit až 100 poptávek a nebo vystavit 100 objednávek za jednu sekundu (kolik sekund potřebuje outsider investor-člověk k rozhodnutí?), které spolu tvoří 75 – 95% objemu obchodu, vytvářejí ono „racionální rozhodovací centrum“ o tom, co má hodnotu a cenu, a co ne. Pokud tohle nestačí k tomu, udělat si představu o kormidelně Impéria, vězte, že průměrná doba držení akcie na burze poklesla pod 3 sekundy. S třísekundovými investory hovořit o reálné ekonomice, dlouhodobých investicích do budoucnosti, o vědě a výzkumu, o budování infrastruktury, prostě o tom, bez čeho žádná reálná ekonomika nemůže být, nemá vůbec smysl. A bez znalosti reálných tržních cen nelze nic plánovat, spočítat návratnost ani míru investičního rizika – spolu s levnými penězi je pak výsledkovkou malinvestice, dluhy a bankrot. A kde je to okrádání? Inu, finanční trhy jsou hrou s nulovým součtem – suma, o kterou někdo zbohatne, je zároveň ztrátou pro jiného. Proto, kdokoli na světě podlehne vábení „snadného zisku“ a nepatří zrovna k manažerům a vlastníkům globálního kasina – měl by vědět, že je žrádlem pro vlky.

7) Monopolní zisky – kde trhu dominuje nabídka, zejména kartelově kontrolovaná nabídka, končí platnost zákona poptávky a nabídky – lidé platí za výrobky více a více, zvyšování produktivity práce se nepromítá do poklesu cen, ale cenu ovlivňuje zákon dosahování nejvyššího zisku, který trh a kupní

síla zvládne. Příklad - ceny plynu, obecně energetických surovin padají o řádově desítky procent po dobu posledních 10 až 12 let, český konzument ale platí, s posvěcením státních regulačních orgánů, stále více - za dané období v řádu desítek procent. Zkorumpovanost státu konzumenty nechrání - od bankovních poplatků za nic, kdy platíme bankám významnou část jejich provozních nákladů a zvyšujeme jim tak provozní zisk, po 100 a více procentní zálohy na energie a vodu, kdy povinně financujeme, úvěrujeme monopolisty, přes neuvěřitelné odírání telekomunikačními společnostmi, po několikanásobné zdaňování příjmů, mezi kterými dominuje zdanění neviditelné. Oněch 40 % podílu bankovních a transakčních nákladů na ceně všech produktů kolem nás. A proč by Vás neodírali, když mohou, když mírou jejich úspěchu je bezohlednost při okrádání těch, co se bránit nejsou nejen schopni, ale i ochotni. Kradou tady, vyvádějí monopolní zisky do daňových rájů ...a investují tam, kde se lidé, kde stát nechá lidi okrást ještě více než u nás. A pak se přestěhují, a hodí vás nezaměstnané na hrb zkorumpovanému a zchudlému státu.

A to je jen pár kouzel korporátního fašismu...

Zdroj: <http://www.novarepublika.cz/>